

2. Diện tích Hiệp Định Élysée

Giới Pháp quân sự nhằm tiêu diệt Việt Minh mới ngày mới tiêu mòn hy vọng. Trong khi đó Liên Hiệp Quốc các nước như Phi Luật Tân, Miến Điện (Burma – DCVOnline), Nam Dương và cuối cùng là Ấn Độ, Pa-kít-tăng (Pakistan - DCVOnline) cũng thu hồi độc lập.

Bức thư, tìm kiếm giải pháp chính trị với Việt Minh

Tình hình quân sự không sáng sủa và xu hướng giải thể các nước quanh vùng buồm toàn quyền Bollaert phải có một hành động cụ thể. Vì thế, ông Bollaert đã đưa ra giải pháp vẫn giữ hòa bình, ngừng bắn với Việt Minh.

Trong một bài diễn văn ở Hà Nội, Bollaert đã gián tiếp nói tới một cuộc ngừng bắn một phía (trêve unilatéral) có hiệu lực vào tháng 8. Đó cũng là lập trường của De Gaulle vào năm 1948. De Gaulle không muốn nhả ra một chút xíu gì cho Việt Nam cũng như ngừng thu hẹp của Pháp ở Phi Châu... Mọi suy nghĩ, quyết định của De Gaulle đều tiêu cực, bế tắc. De Gaulle không ngừng bế tắc đi xuống và cho rằng, xem Nam Kỳ là thuộc địa của Pháp từ năm 1864. Đó là một hành động của nước Pháp. Đó là đi ngược lại yêu sách bế tắc của De Gaulle. Jean Lacouture đã nhận xét về De Gaulle:

Le général a bloqué les issues

(Trích Hồ Chí Minh, Jean Lacouture, trang 150). Đi tới ngừng đã ngăn chặn mọi lối thoát. De Gaulle, con người hùng của ngày 18/06 còn công nhận họ nói rằng:

Đi tới ngừng làm một thất bại của Pháp thì sự sụp đổ của nó đã có sẵn từ trước.

Nhưng khi ông Pignon lên thay thế ông Bollaert, nhưng bế tắc khó khăn và đã có thể được khai thông. Đi tới M. Jefferson Caffery cũng cho biết ông tán đồng quan điểm của nước Pháp mà ngừng họ nhận ra đi với Việt Nam.

Cho nên, đi với ngừng ở Pháp ở Đông Dương, chỉ có một thể Hòa bình trong “dans le cadre de l’union française”. Hòa bình trong khuôn khổ liên hiệp Pháp. Đi tới thế, Bollaert công nhận đi tới đi là ông Paul Mus bí mật gặp phía bên kia.

Paul Mus là người của De Gaulle gửi sang Việt Nam từ 1945, công việc cho ông Leclerc, cho đô đốc Argenlieu và cuối cùng cho toàn quyền Bollaert. Ông đã bí mật nhẩy dù xuống vùng Việt Minh trở nên đóng góp thặng dư thuyết vi phạm chủ nghĩa tranh.

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Paul Mus

Nguồn: Les Indes savantes

Paul Mus đã tiếp xúc với Hoàng Minh Giám, đi đến Việt Minh và tiếp xúc bí mật với cả Hồ Chí Minh nữa. Paul Mus đưa ra một số đề nghị cho phía Việt Minh như chấm dứt các cuộc kháng hành động gây chiến hay kháng b, giao nộp vũ khí và để cho quân đội Pháp đi lại tự do và trao trả tù binh. Bollaert vẫn giữ liên lạc với Hồ Chí Minh và hy vọng có thể giải quyết chiến tranh trong đó không có người thắng, kẻ bại. Theo Jean Lacouture, Paul Mus đã gặp Hồ Chí Minh tại một biệt thự ở Thái Nguyên, một vùng núi đá vôi với những dãy đường, rất đẹp cho việc phòng thủ, ở cách Hà Nội 130 kilô mét. Ông có cảm tình với Việt Minh và Hồ Chí Minh. Ông cũng là tác giả 2 cuốn sách: Sociologie d'une guerre và Ho Chi Minh, Le Viet Nam l'Asie) Trong dịp gặp gỡ này, Hồ Chí Minh đã nói rằng: *Dans l'union française, il n'y a pas de place pour les lâches, si j'acceptais ces conditions, j'en serai un* (Trích Hồ Chí Minh, Jean Lacouture, trang 161) ở trong khi Liên Hiệp Pháp, không có chỗ cho những kẻ hèn nhát. Nếu tôi chấp nhận những điều kiện này, tôi sẽ là một trong những kẻ hèn nhát.

Thật vậy trong việc thông qua thuyết, thì đó Paul Mus rút lui khỏi chính trị

Phản ứng của Việt Minh qua bề ngoài ngoại giao là Hoàng Minh Giám như sau: *Độc lập mà không có quân đội và không có người giao thì vô nghĩa.*

Hoàng Minh Giám nói thêm:

Nếu Pháp phải nhìn nhận một cách rõ ràng việc thông qua hiệp định và độc lập cho Việt Nam

và máu của người Pháp cũng như Việt Nam

sẽ không còn chảy ra nữa.

Ngày 15 tháng 9, Việt Minh trả lại chính thức những lời kêu gọi của Toàn quyền Bollaert bằng sự từ chối, vì cho là lừa bịp.

Về phía người Mỹ thì, kể từ sau thất bại chiến tranh, kẻ thù truyền kiếp của họ là cộng sản. Buckley, đi đến OSS đã nói rằng với Bộ Ngoại giao Mỹ ông nói cho biết tiến trình nào đưa tới nền độc lập cho Việt Nam, chỉ với một điều kiện mà thôi: không có người cộng sản trong đó. Vào năm 1946, Trưởng Bộ Ngoại giao Mỹ qua Marshall để "mua Bộ

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Đôi” với dollars, đó thì tôi lập một liên minh chung Công Sơn nói dài thì Trung Hoa sang Việt Nam. Bởi đó lúc bấy giờ vẫn còn là con số không, không đứng xu dính túi, vì người Pháp còn với tay ra mong muốn nói chuyện với Việt Minh. Vậy mà Bởi đó đã nói KHÔNG với Marshall. Tôi sao Bởi đó nói không? Trong Hội ký của ông, ông không nhắc tôi truy vấn này. Giờ đây Bởi đó nói có tình thế Việt Nam chung cuộc sẽ ra sao? Một câu hỏi, Một đã vì nên trả cho Pháp khoảng 80% tiền phí chiến tranh Việt Nam

kể từ 1950-1954. Một chi viện cho Pháp 500 triệu đô la mỗi năm để mua súng thì đứng, tàu chiến, dùng công nghệ qua trung gian cơ quan American Military Assistance Advisory Group (MAAG). Riêng năm 1953, do sự đòi hỏi của Pháp, Một viện trợ thêm 385 triệu mà kim cho kế hoạch Henri Navarre nhằm bắt buộc Việt Minh phải rút lui khỏi miền Bắc, đánh trả để chia chiến thay vì du kích chiến.

Sự viện trợ cho Pháp của người Mỹ rõ ràng coi cuộc chiến tranh Đông Dương là một chiến tranh mang tên mĩ: chiến tranh ý thức hệ.

Đến tận đây tôi chỉ nói

Phon Bollaert cho thấy rằng lá bài Hội Chí Minh không tin tưởng được của. Ngày 15/05/1947, toàn Quyền Bollaert đến Hà Nội và cho thấy là người Pháp sẵn sàng trao trả độc lập cho Việt Nam trong khuôn khổ Liên Hiệp Pháp. Ông tuyên bố không chấp nhận một điều kiện nào (ám chỉ Việt Minh) mà chấp nhận một điều kiện duy nhất là Bởi đó.

Lá bài Bởi đó đã thành hình và nay có giá trong bối cảnh chính trị như vậy.

Phon Việt Minh hẳn có một câu hỏi liên quan tới hòa bình không trả lời khi có giấy pháp lá bài Bởi đó không? Thử nói mà nói, với phương diện lý thuyết, hẳn tranh đấu cho một lý tưởng công sơn quốc tế mà chiêu bài dân tộc chủ nghĩa là một cách tuyên truyền nhất thời và có hiệu quả. Cho nên, khó có thể nói tới một sự ngưng ngưng bắn, sự ngưng chung hòa bình trong khuôn khổ Liên Hiệp Pháp?

Hẳn nhằm một mục đích cao hơn nhưng Bollaert có thể dâng cho họ.

Nay thì ông Bollaert đã nói với Bởi đó rằng, thưa các anh Hội Long cần được tôn trọng và xin mời Ngài với Việt Nam để nắm lấy quyền hành. Và nếu ông Hội Chí Minh muốn chấp nhận một gì với người Pháp, chính Ngài là người mà hãy sẵn sàng phải chấp nhận.

Vì thế, Bởi đó là giấy pháp cuối cùng mà người Pháp hy vọng ông. Đã đến lúc Bollaert và Bởi đó tìm gặp nhau. Và hai người đã gặp nhau vào ngày 6 tháng 12, 1948. Hiệp Định Élysée sau đó đã được ký kết giữa Bởi đó và người Pháp.

Nói tóm một điều là trong cuộc đánh bại này, Bởi đó đã đòi hỏi được hai điều mà Hội Chí Minh phải một nhiệm vụ công sơn cũng không được thực hiện. Đó là việc chấp nhận ba kế và độc lập cho Việt Nam

mà Hội Chí Minh trả lời đây đã thất bại cay đắng không được thực hiện những Fontainebleau

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Bồ Đào Nha hành động viết: “Le Viet Minh n’est donc plus dans la course”. Việt Minh không còn có vai trò nào trong cuộc chạy đua này nữa. (Hội ký Bồ Đào Nha, trang 183).

Phản Bồ Đào Nha, ông vẫn quy định lợi ích cho tất cả các quốc gia trong tay không có mặt để mở rộng quyền độc lập và thống nhất cho Việt Nam.

Và ngày 5 tháng 6, 1948, ông Bollaert, đại diện cho nước Pháp và đại diện ông Nguyễn Văn Xuân, đại diện Bồ Đào Nha đã ký một bản tuyên bố chung với vua Hồ Long, trong đó có hai bên đồng ý:

Nước Pháp nhìn nhận một cách long trọng nhận định độc lập của Việt Nam. Về phía Việt Nam công nhận sát nhập vào vào Liên Hiệp Pháp với tất cả các mặt quốc gia hội viên, hợp tác với Pháp.

Nhưng độc lập của Việt Nam chỉ còn tùy thuộc vào một điều kiện là ở trong Liên hiệp Pháp.

Việt Nam chấp nhận tôn trọng những quy định của người Pháp ở Việt Nam và Bồ Đào Nha tôn trọng các nguyên tắc dân chủ và sẵn sàng hợp tác với các quốc gia trong Pháp cho nhu cầu kinh tế và nội địa của Việt Nam.

Sau khi đã thiếp lập được một chính quyền tạm thời thì đại diện hai bên sẵn sàng dàn xếp cho các vấn đề văn hóa, ngoại giao, quân sự, kinh tế, tài chính và kế thừa.

Ông Bồ Đào Nha và người Pháp đều hài lòng với tiến trình trao trả độc lập và thống nhất cho Việt Nam.

Nhưng chính Bồ Đào Nha cũng nhìn nhận:

Je suis assez satisfait Certes, ce n’est pas le succès total, et en fait, il n’y a rien de définitif.

Mais J’ai obtenu ce qui avait été refusé au Viet Minh. Les mots d’indépendance et d’unité ont été officiellement enregistrés

(Trích Bồ Đào Nha, trang 204) tạm dịch: “Tôi cũng tạm hài lòng. Chắc chắn đây không phải là một thành công hoàn toàn, vì vậy chắc chắn có gì là chắc chắn. Nhưng tôi đã đạt được điều mà Việt Minh Bồ Đào Nha Pháp từ chối. Nhưng chắc chắn độc lập và thống nhất đã được chính thức ghi nhận.”

Lập trình người Pháp là rõ ràng, chỉ thống nhất theo chính thức với Bồ Đào Nha mà không với Hồ Chí Minh. Nhưng trên thực tế, thái độ người Pháp như thế có thể nào là nguyên do đưa ra từ bất cứ một con đường đưa ra từ những biến và hòa bình với Việt Minh không?

Trên thực tế, ở Sài Gòn, chính phủ của Thủ tướng Nguyễn Văn Xuân không có quy định hành gì cả. Không có tiền, không có quân đội, không có cảnh sát. Mọi truy vấn đều thu về vào nền hành chính của Pháp cả. Việt Minh có thể nói rằng thủ tướng Nguyễn Văn Xuân chỉ là tay sai nằm trong tay người Pháp.

Mao Trạch Đông làm cho Bồ Đào Nha Kinh

Và mặt đại diện liên quan đến hiệp định Élysée đã thay đổi đột ngột. Mao Trạch Đông đã vào Bồ Đào Nha ngày 22 tháng giêng 1949. Đó là sự đe dọa trực tiếp của Mao Trạch Đông đối với người Pháp ở Việt Nam.

Mọi lo ngại của người Pháp đối với đại diện liên quan xảy ra ở biên giới Việt Trung có lý do của nó: Hà

Nhìn Lại Hiệp Ước Elysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc
Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Nhà tôi có thêm vài cánh.

Một ủy ban hỗn hợp của Pháp đã thành hình vào ngày 12 tháng Hai để nghiên cứu những vấn đề đã được thảo luận giữa Pháp và Việt Nam tại vịnh Hải Long. Phía người Pháp có ông M. Herzog, trưởng phái đoàn cùng các ông Marolles, Pereyra, Raymond, Risterruci. Thêm vào đó là các chuyên viên như Gonon và tài chánh, Anziani và kinh tế, Torre và kỹ thuật, Dannau và vấn đề văn hóa và đội tá Brébisson và các vấn đề quân sự.

Và sau đó thì hiệp ước Elysée đã được ký kết giữa Bộ Ngoại và Tổng thống Sauriol.

Bộ Ngoại quy định những vấn đề. Và cũng như người Pháp, ông lo ngại sự xuất hiện của quân đội Mao Trạch Đông đang rình rập ở phía Bắc.

Phải chăng, việc Mao Trạch Đông xuất hiện ở phía Bắc như một mối đe dọa đã là nguyên nhân cho sự ra đời Hiệp ước Elysée? Một phần là như vậy.

Ngày 8 tháng 3, 1949, một buổi lễ ký kết long trọng đã được tổ chức tại điện Elysée giữa Tổng thống Pháp Vincent Auriol và cựu hoàng Bộ Ngoại. Ngoài Tổng thống Pháp còn có Thủ tướng Queuille và một số bộ trưởng Pháp tham dự. Phía Việt Nam, bên cạnh cựu hoàng Bộ Ngoại còn có quý ông Hoàng thân Vĩnh Cận, Hoàng thân Bộ Lạc cùng với hai ông Trần Văn Hữu và Nguyễn Mạnh Đôn.

Bên Hiệp ước này rất quan trọng vì liên đến ưu tiên Việt Nam được độc lập và thống nhất lãnh thổ, trong đó Nam Kỳ được trả về cho Việt Nam

. (
2
)

Giữa pháp Bộ Ngoại được đón tiếp những người Việt Nam phần đã được trả về cho Việt Nam.

Những tình hình chính trị và quân sự giữa Nam phần và Bắc phần có sự khác biệt lớn. Ở Nam phần: yên tĩnh và ổn định. Nhà này tướng Boyer de Latour với con số 35 ngàn lính chính quy cùng với kho súng 20 chục ngàn dân số, còn lại là lính của Cao Đài, Hòa Hảo. Vả mà xem ra áp lực của Việt Minh không đáng kể so với Bắc phần và Trung phần. Chiếm thủ tục của đội tướng Latour là xây dựng các đơn vị theo các quốc gia để giữ an ninh và liên lạc với quân đội.

Cho nên, nếu có Nam phần thì người Pháp chắc không cần đến một thủ Hiệp ước Elysée như thế.

Ở đây, có thể nói đó là cuộc chiến của các đơn vị (Guerre des postes). Mọi giấy liên lạc số còn là tầm yếu mà trước của súng đội bác tại các đơn vị và một máy vô tuyến đơn. Một liên lạc vô tuyến kỹ thuật đơn vị và bộ máy.

Đó là một cuộc chiến không ranh giới và dai dẳng chắc không phải chỉ ở phía Nam mà còn ở phía Bắc nữa.

Cho nên cuộc chiến này phần lớn là do sự quy định của phía Bắc. Ai làm chủ miền Bắc thì thống trị về phía đó.

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Vì thế, các địa danh như Hòa Bình, Lạng Sơn, Cao Bằng, Na Sầm phía Bắc sẽ là những yêu cầu quy định để mua các máy bay của Pháp tìm ra một giải pháp cho chiến tranh Việt Nam: giải pháp Bơ Đơ.

Giải Pháp Bơ Đơ

Tuy nhiên, thế cục để đạt được Hiệp Định này thật là khó khăn vì chính phủ Pháp phải thành lập một Quân đội để phân công tại Nam Kỳ gồm các đơn vị của Pháp và Việt Nam. Quân đội này có 25 phi cơ chiến đấu và 25 phi cơ huấn luyện. (3)

Nghe tin xấu này, cựu hoàng Bơ Đơ đã hủy chuyến bay không vận của mình.

Chính phủ Pháp phải cử một phái đoàn Pignon bay sang Sài Gòn. Đến ngày 23 tháng 10, Quân đội để phân công tại Nam Kỳ hiện có 45 phi cơ huấn luyện cho các đơn vị của Nam Kỳ và chỉ có 5 phi cơ chiến đấu.

Với thành quả đó coi như chính phủ Pháp đã trao trả độc lập cho Việt Nam và để những điều kiện đã đề xuất cho họ.

Sau đó, Bơ Đơ mới quy định để đáp máy bay vận chuyển sau 3 năm xa cách.

Đến ngày 13, 14, 15 tháng 06, 1949, Bơ Đơ xuống Sài Gòn để chia ba ngày lịch sử này. Chúng tôi xin tóm tắt giải thích về những điều kiện của Hiệp Định này như các bài trước thu thập, các bài diễn văn của Bơ Đơ cũng như của Thủ tướng hay các đơn vị của Pháp và Việt Nam. Đáng chú ý cũng xin giải thích về những điều kiện của bản Hiệp Định cũng như những điều kiện của Hiệp Định 08/03 nhưng những điều kiện mà những Cộng Sản Việt Nam đã cố tình bỏ đi không nhắc tới.

Khi Bản Hiệp Định được ký kết thì Hồ Chí Minh gay gắt gọi Bơ Đơ là bản "bù nhìn" (fantoche), lên án thể hiện những nguyên tắc gia tăng khủng bố và ngay cả chôn sống người.

Thực vậy, trong lịch sử tranh đấu dành độc lập cho Việt Nam trong thế kỷ 20, có đến hai lần chính phủ Việt Nam tuyên bố để lập. Những người Cộng Sản chỉ nhận và ăn mừng Bản Tuyên Ngôn Độc lập ngày 2 tháng 9 năm 1945 do Hồ Chí Minh đọc tại Ba Đình mà không hề nhắc tới, trước đó, lần đầu tiên, Bơ Đơ đã tuyên bố Việt Nam độc lập và những người vào ngày 11 tháng 3 năm 1945, khi có cuộc đảo chính của Nhật. Nội dung câu tuyên bố của Bơ Đơ để ông Trần Trọng Kim nhắc lại như sau:

Trước kia những người Pháp giải quyết những vấn đề của ta, nay đã không giải quyết những vấn đề của ta, để quân Nhật đánh đổ, vậy những người đi vào trong Hiệp Định của năm 1884 không có hiệu quả nào, nên Bộ Thủ tướng Thủ đã tiêu hủy hiệp định này. Trước phải đóng vai trò trung gian vì các vấn đề và lập chính phủ để để phó mọi việc. Trước kia, những người mình chia độc lập. Nay có các hội, tuy chia phần để lập họ, nhưng mình cũng phải tự ra có một cách để độc lập. Nếu không có chính phủ thì người Nhật bỏ mình bỏ thể, tất cả lập cách cai trị theo thể lệ nhà binh rút lui cho những vấn đề của ta. Vậy nên

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

ông nên vì nghĩa vì cả thành lập một chính phủ để lo việc nước

(Trích *Một cơn gió bụi*, Lưu Thiện Trần Trọng Kim, nxb Vĩnh Sơn, 1969, tr 490)

Trong ba ngày lịch sử đón tiếp cựu hoàng Bảo Đại, bài diễn văn của ông Tổng trưởng Trần Văn Hữu xác nhận:

Những bước chân chí dũng lòng của Hoàng Thế Tông mới có thể Hiệp định với nhà Hồ Long, ngày 5 tháng 6, 1948. Đó là lần đầu tiên Pháp quyết định nhìn nhận sự độc lập nước Việt Nam trong Liên Hiệp Pháp.

Cũng như sự kính nghiêm quang minh của Hoàng Thế Tông mới nảy ra thể ký kết với Hiệp định Élysée, ngày tháng 8 tháng 3 đúng lịch 1949. Trong này, chính phủ Pháp giao các sự nhượng bộ quy định cho Việt Nam các quyền hành về chính trị, kinh tế, lý tài, binh bị, ngoại giao của một nước độc lập.

Bài diễn văn của ông Cao Kỳ Pignon cũng nói đến:

Một hành động to tát và hoàn thành, chúng ta đang đứng trước một xứ Nam Kỳ mới. Tàu Hoàng Thế Tông, ngày mai chúng ta sẽ chia nhau những đũa chua chát và những sự tàn nhẫn, những tội có thể bỏ để cùng Hoàng Thế Tông rằng sự tin cậy của chúng ta đi trên con đường của chính lý và công lý cùng với sự quên hết các quyền lợi riêng, để duy trì ý chí của những quy định, một đũa kiêu hãnh cho sự thống nhất chung. Chúng ta đã có sự, với Hiệp định 8 tháng 3, một khí cụ có thể giải quyết thỏa mãn các vấn đề nguyên tắc chính yếu. Bây giờ đến những sự thống nhất hi vọng mà chúng ta phải lo lắng với tất cả những quy định, sáng suốt và thiển ý của chúng ta.

Bài diễn văn của cựu hoàng Bảo Đại tóm tắt những ý chính như sau:

Hiệp Định 8 tháng 3, 1949 mà tôi đã ký cùng Tổng Trưởng Auriant có thể coi là bước khai sinh cho nước Việt Nam độc lập. Ngày nay, mới vài giờ ra trong thế giới khi vượt quá giới hạn một quốc gia, để nhìn nhận tình hình quốc tế mới, nước Việt Nam nhận gia nhập khối Liên Hiệp Pháp để chung phần vào một vận mệnh lịch sử cao cả hơn vận mệnh của một dân tộc. Và tôi xin xác nhận thêm rằng quy định lợi ích chính đáng của Liên Hiệp Pháp và Việt

Nhìn Lùi Hai mươi Năm Đỉnh Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc
Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Nam

sẽ đứng trên tôn giáo.

Riêng công dân của Tổng thống Cộng hòa Pháp quốc gia Hoàng Đế Việt Nam có những điều căn bản sau đây:

Nhà nước Pháp, một lần nữa, long trọng tuyên bố quyết định không công nhận việc xâm phạm Nam bộ lãnh thổ Việt Nam bằng bất cứ phương pháp nào. Lãnh thổ đó gồm các địa hạt Bắc Kỳ, Trung Kỳ và Nam Kỳ ... Nhà nước Việt Nam có quyền đình chỉ ký kết những hiệp định về quyền lợi của mình. Nhà nước Việt

Nam

có quân đội quốc gia, nhiệm vụ là giữ gìn an ninh nội bộ và bảo vệ lãnh thổ Việt

Nam

. Các ngành chính quyền Việt

Nam

sẽ do các trường quân sự Việt

Nam

và cũng có thể do các trường quân sự Pháp đào tạo. Nhà nước Việt

Nam

có toàn quyền xét xử các việc tố tụng về dân sự, thương sự và hình sự trên toàn thể lãnh thổ quốc gia.

3 ngày đón tiếp Bộ đội ở Sài Gòn 13, 14, 15 tháng 6, 1949

Bộ đội ở Sài Gòn

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Nguồn: caom.archivesnationales.culture.gouv.fr

Ngay khi viết xin miễn nhiệm ông sau đây tóm tắt quang cảnh đón tiếp Bộ đội và công phu chuẩn bị của người Pháp ra sao, đồng thời nhìn nhận xét thái độ, con người Bộ đội trong những ngày này qua bài viết của Lucien Bodard trong La guerre d'Indochine, trang 151-157

Trước khi về Sài Gòn, Bộ đội ở Cannes (gia đình Hoàng hậu Nam Phương và con cái ở đây) “rõ qua” các sòng bài Casinos, bên cạnh có Cousseau tháp tùng. Trong khi đó ở Sài Gòn, Cao Kỳ Pignon, Bonfils lo tíu tíu, mất ăn mất ngủ, chuẩn bị đồ đạc: tăng cường an ninh, cạo râu, trang hoàng, chuẩn bị phái đoàn khách mời Bộ đội đi qua. An ninh súng liên thanh cầm tay đồng dầy dặc, đội kèn trống chuẩn bị, đội quân danh dự, quần áo chuẩn bị. Tổng chi tiêu mất không thể thiêu xót. Phải xem xét, sắp đi sắp lại bài diển văn phòng đồ đạc trong buổi chuẩn bị pháp lý-chính trị Jargon Juridico-polique. Mời chào, mời đồng phục tân nhậm chức là mất trẻ chiển ngôn từ đồ vật lòng mời người, giữa hai bên Việt Nam-Pháp, rồi Cao Mên, Lào và cuối cùng cùng chuẩn bị bên. Những chuyên viên đã làm hết sức mình và nay chỉ còn chờ ký vào là xong.

Rồi cuối cùng Bộ đội cũng sắp soạn hành lý sẵn sàng trở về quê miền Đàng Trung Hải (Côte d'Azur) để
nắm quyền điểu khiển quốc gia Việt Nam
. Ngày
24/04/1949

, Bộ đội lên đồng trở về nước. Bốn ngày sau, ngày 28, Bộ đội từ Singapore về tới Sài Gòn, những lên thành Đà Lạt. Lý do về Đà Lạt, vì ông muốn chúng tôi “lịch sự” với người Pháp, vì Sài Gòn vẫn còn là thuộc địa của Pháp. (

4
)

Trên chiếc phi cơ trở về đây nắm quyền hành, ông chọn một người khách lạ, đáng mến mến, lãnh đạo. Người ta chọn nhìn thấy ông ở trong buồng phòng mở cửa, đội kính mát to bên cạnh một một phần một, cũng cái nón thực dân (casque colonial) Còn con người đó biểu hiện một người ngoài cuộc với bộ mặt mập phì, tròn, môi dày, mũi hơi xẹp, đôi vai thực như một hình nhân tượng.

Ông ta bước xuống đồng đầu tiên trên sân bay một người máy, chúng thêm góc một nhìn bắt cái. Hình như ông không để ý đến những chiếc sọc Việt Nam, những về bộ lão trong chiếc áo dài đen cũng thấy đang khúm núm cúi chào hay đến những đội quân danh dự đang đồng công

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

ngồi nghiêm chào ông ta. Vào bên trong, viên Cao ủy trên trống để c mất bài diển vẫn đón chào mà mũi câu đũa không quên kèm theo hai chiếc thìa Hoàng Thượng, “Sire”.

Đáp lại, Bộ Ngoại nói bằng giọng mất giọng, uể oải giọng nhợt nhạt.

Diển bị quan trống lên chỗ nhợt nhạt xẩy ra trong vài phút. Không bắt tay, không nói chuyện, không hỏi han bất cứ cái gì. Tout est fini. Mũi chủy hoàn tất. Bộ Ngoại chui vào mất chiếc xe Limousine to lớn phóng nhanh về biệt thự của ông ta.

Như thế ông ta về đây vì việc riêng và để rời biệt thự.

Sau buổi lễ, tôi có cảm thấy mất diển bị xẩy ra như có vẻ không thật và cái cảm giác có vẻ không thật ấy kéo dài trong tâm trí tôi.

Tôi hỏi hai “cố vấn” bên cạnh Bộ Ngoại là Cousseau và Faugère có hy vọng gì mất giọng pháp Bộ Ngoại? Họ trả lời mất cách giọng giọng:

Thật không phải là dễ.

Phản Pignon thì vẫn tỏ ra hăng hái và quyết tâm về mất thế giới trong trống lại.

Nhưng cái thất bại lớn nhất của giới pháp Bộ Ngoại là dân chúng Nam Kỳ tỏ ra hăng hái. Ngày để lập và thế giới mất mất mất mà như thế xẩy ra mất cách âm thầm chầm liên quan đến Bộ Ngoại. Họ vẫn sống như mũi ngày như thế. không có gì thay đổi.

Phản ông Ngô Đình Diệm như đã nói trên, ông Diệm như ra rỗng, tất cả như ngộp ngộp của ông như can gián Bộ Ngoại để ra vô vọng. ông yêu cầu Bộ Ngoại thực hiện như thế đi u mà ngộp Anh đã thừa nhận cho Ấn Độ và Pakistan. Mất nên tất cả trong khối Liên Hiệp Anh.

Việc thực thi giới pháp Bộ Ngoại làm ông Diệm cảm thấy thất vọng. Cho nên vào ngày 16 tháng 6 năm 1949, ông Diệm cho phát biểu mất bản tuyên cáo trong đó ông phê phán Hiệp định Élysée và nhắc lại đòi hỏi cần bản của ông là: mất quyết tất cả trên toàn lãnh thổ Việt Nam.

Bản tuyên bố của ông Diệm cho thấy ông cảm thấy mất mũi mũi liên hệ hiệp tác với Bộ Ngoại mà cảm với Việt Minh.

Như như xét sau đây của Trần Thủ Liên: “Diệm prit donc ses distances à l’égard de la solution Bao Dai. Les déclarations de Diem dans” l’Écho du Viet Nam”, reproduit dans le journal “Tinh Thần”, furent l’objet de commentaires sévères du cabinet de Bao Dai qui craignait que les subsides des Français ne permettent à Diem de développer sa propagande dans les milieux catholiques”. (Trích Trần Thủ Liên, như trên trang, 203)

Diệm không chấp nhận giới pháp Bộ Ngoại. Văn phòng của vua Bộ Ngoại đưa ra như bình luận khá gay gắt như về như tuyên bố trên vì sự rỗng như sự tiến triển của Pháp cho phép Diệm tuyên truyền trong giới công giáo.

Bản tuyên bố phản đối Hiệp định Élysée của ông Ngô Đình Diệm đã khác với nội dung và mục đích của Việt Minh.

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Tuy vậy bản tuyên bố đó đã không phản ánh đúng tác dụng gì của “giới pháp Bô Đô” theo như tác giả Edward Miller đã nhận định trong bài viết: “*Vấn đề n, quy định n và tính chất của nó: Con đường lên n m quy định n của Ngô Đình Diệm 1945-1954* (Hoài Phi, Vi Huyền chuyên ngữ, Talawas, 2007).

Theo Edward Miller, hiểu quả thực là nhận định của nó là chính mặt đối lập kiên định của người Pháp ở Việt Minh trong việc tìm cách lôi kéo ông Ngô Đình Diệm.

Kể từ khi là chính bao lâu sau, ông buộc phải cân nhắc những chi phí khác và đi tìm những đường khác. Giới pháp đó là:

Par ailleurs il comptait sur l'aide Américain pour soumettre l'affaire devant l'ONU pour obtenir l'indépendance. Mais dès juillet 1947, Ngô Đình Diệm dut se rendre à l'évidence que la situation internationale n'aiderait pas à la réalisation de son projet.

(Trích AOM INDO GG CP Suppl. 23: BR n*2106/2 daté du 9/5/1947. Saigon, le 28/05/1947.

Activités du Comité de Gérance dans les provinces libérées de l'

Annam

, trích lại Trọn vẹn Liên, trang 193).

Đúng khác, ông tính dựa vào sự giúp đỡ của người Pháp để đưa vấn đề đến cấp cho Việt Nam Liên Hiệp Quốc. Nhưng ngày 7 tháng 7 năm 1947. Ông Diệm nhìn ra sự thực hiển nhiên là tình hình quốc tế sẽ không giúp ích gì cho ông ta trong việc thực thi chương trình của ông.

Dù gì đi nữa thì vào năm 1954, Ngô Đình Diệm trở thành người của những giới pháp cuối cùng khi không còn giới pháp nào nữa (ultime solution). Như trong bài của J. Dallos trong *L a guerre d'Indochine*

, 1945-1954, Collection Point Seuil, Paris, 19876, trang 211-212 như sau:

“Il a montré à la classe politique Parisienne la faiblesse de Bao Dai au sein même des milieux anti-Viet Minh, la constitution d'un clan proaméricain.” Nó chính cho thấy giới pháp chính trị Paris

vẫn sẽ yếu kém của Bô Đô ngay cả với những người cùng chính Việt Minh như ông ta. Và từ nay đã thành hình mặt phe thân Mỹ.

(Còn tiếp)

© DCVOnline

DCVOnline: (2) Hiệp Định Élysée ký kết giữa TT Pháp Vincent Auriol và Bô Đô ngày 08/03/1949

Nhìn Lại i Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

chúng có hiệp ước sau khi Nam Kỳ (Republic of Cochinchina, ngày 01/06/1946)) sát nhập vào Việt Nam

. Tháng Ba 1949, Quốc hội Pháp làm luật tạo ra “quốc hội thu nhập của Nam Kỳ” để biểu quyết “sát nhập” Nam Kỳ vào Việt Nam. Cuối tháng Ba 1949, chính phủ Nam Kỳ đưa thẩm phán cho Bộ Đệi, chấp thuận quyết định nghỉ hưu chia cắt (đồng - DCVOnline) của d’Argenlieu. (*The Indochinese Experience of the French and the Americans*, Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 188).

Việt hiệp định Élysée (Việt Nam “thông nhứt và đồng lập trong liên hiệp Pháp”) Pháp không trao trả bất cứ quyền kiểm soát nào về quân đội, ngoại giao và cơ tài chính cũng như trả hoãn xếp đặt tất cả những thay đổi nội bộ Việt Nam tại chỗ. (The Pentagon Papers, Gravel Edition, Chapter 2, “U.S. Involvement in the Franco-Viet Minh War, 1950-1954”, Boston: Beacon Press, 1971, Section 1, pp. 53-75).

Hiệp định Élysée còn cho Pháp toàn quyền quyết định số lượng quân đội Việt Nam khi có chiến tranh.

Mâu thuẫn của hiệp định Élysée – Việt Nam chấp nhận liên hiệp với Pháp trong Liên hiệp Pháp những quy chế tổ chức Liên hiệp Pháp là do Hiệp pháp của Cộng hòa Pháp đến những quy định. Marie-Thérèse Blanchet, nhân viên ban Luật pháp của quân đội Pháp tại Đông Dương, tác giả cuốn *La Naissance de l’Etat* (Paris: Associé du Viet-Nam Edition M.-Th. Genin, 1954), trang 90-91) viết:

Quy trình sai sót (hiệp định Élysée – DCVOnline) đưa đến việc cùng một văn bản và xác nhận Việt Nam được lập và đồng thời gửi đến hai nước này để họ chấp nhận.

Liên hiệp Pháp không phải là một liên hiệp bình đẳng giữa các quốc gia thành viên những là một liên hiệp dưới quyền lãnh đạo của Tổng thống Pháp. (*The Indochinese Experience of the French and the Americans*, Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 214).

Đến năm 1953, hơn 4 năm sau khi ký kết hiệp định Élysée, trong một bài báo trên New York Times, 17/07/1953, Tillman Durdin cho hay Thủ Tướng Nguyễn Văn Tâm (chính phủ Bộ Đệi), khi nghiên cứu văn bản hiệp định Élysée, đã nhận thấy sự đồng thuận thay đổi hay lo ngại. Một thí dụ, trong phần quy định về chính sách ngoại giao của quốc gia Việt Nam: “phải được xem xét và điều chỉnh dưới sự chỉ đạo và trách nhiệm của Chính phủ Cộng hòa Pháp” (*examined and coordinated under the direction and responsibility of the Government of the French Republic*

). Và ngay cả các trường phái đoàn ngoại giao tại Việt Nam

phải đồng thời đồng ý với Liên hiệp Pháp chấp nhận. (*The Indochinese Experience of the French and the Americans*, Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 216).

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Quốc gia Việt Nam (l'Etat Associé du Viet-Nam, State of Vietnam), vẫn theo hiệp định Élysée, không phải là 1 väng quốc hay 1 näc cäng hoà, không có quốc häi dân cä, không có cä hiän pháp. Đây là ao äc không thành cäa Bäo Đäi – Đän tháng mäi tháng Tä 1953, Bäo Đäi vẫn còn đäa bí thư riêng là Trần Văn Tài bí mật sang Pháp nghiên cứu những bän đä o hiän pháp (*The Indochinese Experience of the French and the Americans*, Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 217).

Bäo Đäi

Nguồn: Getty Images

1953, vẫn đä đäc lập vẫn còn näm trên nghä trình chính trị Việt Nam. Đä giới thích, Thủ täng Joseph Daniel, ngày 03/07/1953

, nói säch mä trä này cän thiät đä “hoàn mä hoá” nän đäc lập và chä quyän cho Việt Nam

. Thủ täng thäng täng lai cäa Pháp, Francois Mitterrand, đã phän pháo “Tä năm 1949 đän nay chúng ta

đã trao trä nän đäc lập cho Việt Nam

cä thäy 18 län

. Đã đän giới chúng ta trä đäc lập cho Việt Nam

mät län näa và phäi là län chät.”

“Hoàn mä hoá đäc lập” chä là chiän thuật trì hoãn cäa Pháp, nhä De Gaulle đã tuyên bä trong

Nhìn Lại i Hiệp Đệ nh Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

cuộc hiệp báo ngày 17/11/1948, “con đường đúng để áp dụng ở Đông Dông bây giờ là không làm gì cả. Chúng ta phải biết mua thời gian.”

Vì các chính khách có tên tuổi đều tránh né, ngày 11 tháng Giêng, 1954, Bảo Đại đã phải cử hoàng thân Bảo Lộc làm Thủ tướng. Thủ tướng Bảo Lộc cũng chỉ kéo dài được 6 tháng. Ngày 3 tháng Ba 1954, phái đoàn của Bảo Lộc sang Pháp tìm “nền độc lập thật” cho Việt Nam. Đã quá trễ. Trong tình hình Điện Biên Phủ, ông đã phải luôn bên Pháp. Bảo Đại cũng thế, đã lên đường tìm “nền độc lập thật” cho Việt Nam ngày 10 tháng Tư và phải luôn ở Pháp. (Trích *The Last Emperors of Vietnam: From Tu Duc to Bao Dai*, của Oscar Chapuis, nxb Greenwood Publishing Group, 2000).

Toà Đô Chính Saigon

Nguyễn: blogger.com

(3) Theo *The Indochinese Experience of the French and the Americans*, Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 188, cuộc biểu tình quy tụ hàng triệu người Nam Kỳ ngày 23 tháng Tư có 55 phi vụ thả trên 63 thành viên có mặt (tổng số là 64).

4) Th nh t, Cao u Pháp (Leon Pignon – DCVOnline) c n không cho dùng dinh Norodom là lý do B o Đ i i p b n doanh t i Đà L t (*The Indochinese Experience of the French and the Americans* , Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 191). Th nh, ngày 14 tháng 6, 1949 bu i i đón ti p B o Đ i và cũng là d p đ Qu c tr ng B o Đ i nh n m nh nh ng “nét Vi t Nam” c a hi p đ nh Élysée đã t ch c t i Toà Đô chính ch không ph i t i Dinh Norodom – Pháp “l phép” không giao l i Dinh Norodom cho Qu c tr ng Qu c gia Vi t Nam. (*The Indochinese Experience of the French and the Americans* , Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 189).